

Sygn. akt IV P 151/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

<i>Przewodniczący:</i>	<i><u>SSR Agata Mularska-Karamon</u></i>
<i>Ławnicy:</i>	<i>Danuta Dobrowolska</i> <i>Krystyna Drexler-Wawrzyniak</i>
<i>Protokolant:</i>	<i>Joanna Cidyło</i>

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2013 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa A. K.

przeciwko A. M.

o przywrócenie do pracy

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki A. K. na rzecz pozwanego A. M. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

UZASADNIENIE

Powódka A. K. w pozwie z dnia 5.06.2013r. wniosła o przywrócenie do pracy wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. W uzasadnieniu wskazała, że była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę na okres próbny zawartej od 9.04.2013r. do 30.06.2013r. na stanowisku sprzedawcy. W dniu 17.05.2013r. powódka dostarczyła zaświadczenie, że jest w ciąży. Powódka w dniu 18.05.2013r. w pracy źle się czuła. Przełożona poinformowała powódkę, że jest dla niej pismo od pracodawcy. W związku z tym, że w sklepie był duży ruch i powódka zajęta była pracą, nie zostało jej wręczone to pismo. Ponieważ powódka źle się czuła udała się do lekarza, który stwierdził, że ciąża jest zagrożona i wystawił jej zwolnienie lekarskie od 20.05.2013r. do 31.05.2013r. W dniu 31.05.2013r. powódka otrzymała świadectwo pracy.

Powódka zarzuciła, że nie zostało jej doręczone pismo rozwiązujące umowę o pracę, a nadto, że z uwagi na stan ciąży jej stosunek pracy podlegał szczególnej ochronie i uległ przedłużeniu do dnia porodu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, iż w dniu 18.05.2013r. powódce zostało doręczone pismo wypowiedzające umowę o pracę przez kierownika sklepu K. W. w obecności pracownika M. G.. Powódka odmówiła

potwierdzenia odbioru pisma, twierdząc, że jest w ciąży. Wypowiedzenie umowy dla powódki było przygotowywane już 15.05. z uwagi na fakt nienależytego wykonywania przez powódkę obowiązków pracowniczych.

Nadto strona pozwana kwestionowała zasadność wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, a nadto ochronę stosunku pracy z uwagi na wiek ciąży.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę na okres próbny od 9.04.2013r. do 30.06.2013r. na stanowisku sprzedawcy na stoisku mięsnym w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powódka była w ciąży. Pierwszy dzień ostatniej miesiączki poprzedzającej zajście w ciążę przez powódkę przypadał na dzień 7.04.2013r. Koniec trzeciego miesiąca ciąży przypadał u powódki na dzień 30.06.2013r.

Dowód; - umowa o pracę, a/o, k. B12

- dokumentacja lekarska powódki

Powódka po raz pierwszy w ciąży stawiała się u lekarza ginekologa w dniu 13.05.2013r. Lekarz wówczas rozpoznał ciążę. Powódka wskazywała na złe samopoczucie i nudności. Lekarz wystawił zaświadczenie o ciąży. W dniu 17.05.2013r. powódka ponownie zgłosiła się do lekarza wskazując na złe samopoczucie oraz podając, że ma ciężką pracę polegającą na dźwiganiu. Lekarz wystawił zwolnienie lekarskie od 20.05. do 20.06. Kolejna wizyta lekarska miała miejsce w dniu 3.06.2013r. Pacjentka zgłaszała złe samopoczucie i plamienie. Lekarz przepisał lek duphaston i w razie braku poprawy zalecił hospitalizację. Kolejna wizyta odbyła się 21.06. z podaniem pobołowania w dole brzucha. Lekarz wystawił kolejne zwolnienie lekarskie. Podczas wizyty 8.07. dolegliwości nie zgłaszała.

Dowód; - dokumentacje lekarskie, załącznik, akta sprawy, k. 68

W dniu 15.05.2013r. kierownik działu kadr M. R. otrzymała maila od K. W. – koordynatora z prośbą o przygotowanie pisma wypowiedzającego powódkę umowy o pracę.

Powódka w dniu 18.05.2013r. stawiała się w pracy na ziemnie II o godz. 14.00. Kierownik sklepu K. W. wręczyła powódkę pismo z dnia 17.05.2013r. Wypowiadające umowę o pracę. Powódka poinformowała, że jest w ciąży i nie można jej zwolnić z pracy. Opuściła pomieszczenie i zatelefonowała do męża. Kierowniczka sklepu poprosiła powódkę, żeby została w pracy do końca zmiany. Przy wręczaniu wypowiedzenia była obecna również pracownica z pierwszej zmiany M. G.. Powódka po zapoznaniu się z pismem zwróciła je kierownicze. Poczynając od 20.05. nie stawiała się w pracy. Dostarczyła zwolnienie lekarskie.

K. W. i M. G. sporządziły notatkę na okoliczność odmowy przez powódkę potwierdzenia odbioru pisma wypowiedzającego umowę o pracę.

Pismo wypowiedzające umowę zawierało pouczenie o terminie i sposobie odwołania do sądu. Świadcstwo pracy zostało powódkę doręczone pocztą w dniu 31.05.2013r. Po otrzymaniu świadectwa pracy powódka kontaktowała się z koordynatorem M. W.. W dniu 3.06.2013r. sporządziła wniosek o sprostowanie świadectwa pracy.

W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim powódka opiekowała się 3 letnim dzieckiem. Starsze dziecko odbierała z przedszkola. W okresie tygodnia do dwóch po wręczeniu wypowiedzenia powódka odwiedziła M. G. w jej domu. Była to wizyta towarzyska.

Dowód; - zeznania świadków;

- M. W., k. 51

- K. R., k. 51

- K. W., k.50
- M. G., k. 50-51
- pismo z dn. 17.05.2013r., akta osobowe , k. C 2
- notatka, akta osobowe, k. C3 ,
- świadectwo pracy wraz z dowodem doręczenia, a/o , k. C 5,
- wniosek o sprostowanie świadectwa pracy, k a/o, k. C6,
- lista obecności, k. 44-46

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka domagała się przywrócenie do pracy. W mniejszej sprawie spornym było i podlegało ustaleniu czy:

- strona poznanawana doręczyła powódce pismo wypowiadające umowę o pracę a zatem, czy doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy,
- jeżeli tak to czy istnieją uzasadnione podstawy dla uznania braku zawinienia powódki w niedochowaniu terminu do wniesienia odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę,
- czy powódka z uwagi na wiek ciąży podlegała ochronie stosunku pracy przed jej wypowiedzeniem,
- czy pracodawca z uwagi na ciężę powódki naruszył przepisy prawa pracy dotyczące wypowiedzania umów o pracę.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgodne zeznania zawnioskowanych przez stronę pozwanych świadków a to : M. W., - K. R., K. W., M. G.. Z ich zeznań wynikało, że powódce w dniu 18.05.2013r. wręczono pismo wypowiadające umowę o pracę, powódka zaś po zapoznaniu się z jego treścią odmówiła potwierdzenia jego odbioru, a pismo zwróciła przełożonej. Zeznania świadków w tym zakresie były ze sobą zgodne. Zauważyć należy, że świadek M. G.– koleżanka powódki, która już nie pracuje u pozwanego złożyła zeznania zgodne z zeznaniami M. W. i K. W.. Kwestia faktycznego zapoznania się z treścią pisma, w sytuacji, gdy pracownik zwrócił pismo pracodawcy jest nieistotna. Znaczenie dla sprawy ma li tylko takie złożenie oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy, aby pracownik (druga strona) miała możliwość zapoznania się z jego treścią – vide art. 61kc.

W tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki ani też jej męża oraz teściowej. Osoby te po pierwsze to osoby najbliższe powódki a nadto nie były świadkami zdarzeń z dnia 18.05.2013r., przez co ich zeznania należało ocenić z dużą ostrożnością. Zeznania samej powódki były niezgodne zaś z zeznaniami pozostałych świadków.

Uznając zatem, że doszło do wypowiedzenia powódce umowy o pracę Sąd rozważał kwestię istnienia podstaw dla przywrócenia powódce terminu do wniesienia odwołania.

Uznając, że powódka otrzymała pismo wypowiadające umowę, przyjąć należy, że miała również możliwość zapoznania się z treścią pouczenia o terminie i sposobie wniesienia odwołania. Wnosząc pozew w 5 czerwca 2013 r. uchybiła terminowi z art. 264 § 1 kp.

Zgodnie z przepisem art. 265 kp jeżeli pracownik nie dokonał bez swej winy w terminie czynności – złożenia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę, sąd na jego wniosek postanowi przywrócenie terminu. Wniosek taki składa się w terminie 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu.

Powódka wskazywała, że od 20.05.2013r. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą, a do prawnika udała się 31.05., po otrzymaniu świadectwa pracy.

W ocenie Sądu brak było podstaw dla przywrócenie terminu i uznania braku winy powódki w uchybieniu terminu.

Z dokumentacji lekarskiej powódki nie wynika, aby stan zdrowia powódki uniemożliwił jej wniesienie odwołania.

Zgodnie wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 25.04.2012r. II PK 209/11 pracodawca nie ma obowiązku przywracać do pracy kobiety w ciąży, jeżeli ta zwleka z odwołaniem. Szczególna ochrona kobiet w ciąży jest powszechnie znaną. Zatem ustalić należało, czy stan zdrowia powódki i przebywanie na zwolnieniu lekarskim przedstawiał się na tyle źle, że uzasadniał uchybienie terminu. W ocenie Sądu taka sytuacja nie miała miejsca. Powódka otrzymała zwolnienie lekarskie po wypowiedzeniu jej umowy o pracę. Uprzednia wizyta u lekarza ginekologa i relacja powódki odnośnie stanu zdrowia w ocenie lekarza nie kwalifikowała powódki do zwolnienia lekarskiego. Powódka uskarżała się li tylko na złe samopoczucie. Z dokumentacji lekarskiej nie wynikają zalecenia do leżenia. Nadto zarówno z zeznań powódki, jej męża oraz M. G. wynika, że powódka czuła się na tyle dobrze aby odwiedzić koleżankę w domu, a nadto zajmować się dziećmi. Zauważyć również należy, że była to trzecia ciąża powódki, a zatem można przyjąć, iż pewne ograniczenia wynikające z tego stanu były jej znane i nie stanowiły sytuacji nadzwyczajnej. Powódka nie wykazała zaś aby ciąża była zagrożona i że stan jej zdrowia uniemożliwił złożenie odwołania do Sądu Pracy. Nie zawsze bowiem niedyspozycja związana z ciążą usprawiedliwia niedochowanie terminu.

Zatem Sąd uznał, że brak jest podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia odwołania. Wobec powyższego ta okoliczność, jak materialno prawna przesłanka powództwa o przywrócenie do pracy stanowi podstawę do oddalenia powództwa, jako wniesionego po terminie.

Na marginesie jednak należy wskazać, uprzedzając wnioski apelacji, że przyjmując odmiennie w zakresie terminu, to stosunek pracy powódki nie podlegał ochronie. Zgodnie z treścią art. 177 §3 kp umowa o pracę zawarta na okres próbny przekraczający 1 miesiąc, która uległaby rozwiązaniu po upływie 3 miesiąca ciąży ulega przedłużeniu do dnia porodu.

Strony łączyła umowa do 30 czerwca 2013r. a z tą datą jeszcze nie upłynął trzeci miesiąc ciąży. Zauważyć należy, że ciąża kobiety trwa 40 tygodni – księżycowych i jest liczona od pierwszego dnia ostatniej miesiączki. Sąd Najwyższy w wyroku w sprawie I PK 33/02 wskazał, że miesiące ciąży należy liczyć w miesiącach księżycowych, po 28 dni każdy. Miesiąc księżycowy to zaś 4 tygodnie ciąży. Zatem wiek ciąży określany przez lekarzy jest zwykle 2 tygodnie większy od daty zapłodnienia, co jednak nie może wpływać w żaden sposób na obliczanie wieku ciąży w sensie medycznym.

Zatem skoro powódka miała ostatnią miesiączkę w dniu 07.04.2011r. to w dniu 30.06.2013r. była jeszcze w 12 tygodniu ciąży. Dopiero w dniu 1.07.2013 upłynął 3 miesiąc ciąży. Dokumentacje lekarskie taki wiek ciąży potwierdzały. Umowa uległaby zatem rozwiązaniu zgodnie z terminem, na jaki została zawarta czyli 30.06.2013r. zatem przywrócenie do pracy w związku z naruszeniem przepisu art. 177 §1 kp byłoby niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo, a na popostwie art. 98 kpc orzekł o kosztach zastępstwa procesowego.